

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת
ראה
כט מנחם-אב
מברכים הודש אלול
שנת תשפ"א לפ"ק
שנה 2, גליון 33
(48)

ארויסגעזעבן דורך אונזות היכל הקודש הרסלב

האט די טאכטער צו גינמען דער מוטערס רייד. ווארן זי איז אויך גינען א נראת שמים. און זי האט גענופערט דער מוטער. אז זי וועט בוראי האלטן אירע רייד. איז גינאנגען די טאכטער. אין האט גישיקט א כתב צום דעם בערגערס זון אין דער תפיסה אריין. אז זי האלט זיך אין אים. און ער איז איר התן. און זי האט אים גישיקט אזוי ווי א שטיק לאנד קארט. און זי האט דרויף אים גימאלט אלע ערטער וואס די מוטער אירע האט זיך באהאלטן מיט זיין פאטער. וואס זיי זענען די זיבן עדות. דהיינו דער גרוב און די מקנה און די איבריגע כ"ל. דהיינו זי האט דרויף אים גימאלט אזוי ווי א גרוב און אזוי ווי א מקנה און אזוי די איבריגע זיבן אירליי וואסערן. און זי האט אים זייער אנגיאגט. אז ער זאל דאס כתב זייער זייער היטן. און זי האט זיך אונטן אונטער גחתמ'ט.

דערנאך איז אזוי גינען כ"ל. די ממונים האבן גינמען איין אנדערין מענטשן. און אים האבן זיי גילאזט. איז ער זיך אנוועק גינאנגען. און ער איז גינאנגען און גינאנגען ביז ער איז גיקומען צום ים. האט ער זיך גינעצט אויף איין שירף און איז אנוועק אויף דעם ים. איז אנגינקומען א גרויסער שטורעם ווינט. און האט אנוועק גיטראגן די שירף צו איין בארטן וואס דארט איז גינען מדבר (דהיינו וויסט) און מהמת דעם גרויסן אימפעט איז די שירף צו גראכין גינארין נאר די מענטשן פון דער שירף זענען ניצול גינארין און זיי זענען ארויס אויף דער יבשה.

און דארט איז גינען מדבר זענען די מענטשן פון דער שירף גינאנגען זיך זוכין עפעס עסין. איטליכער האט זיך גיזוכט עפעס עסין. ווארין <<<

שבת קודש [יום המשה עשור באב] פרשת ואתחנן, שבת נחמו, שנת תשפ"א לקרט קטן, איז דער ראש ושיבה שליט"א געווען אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א; אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ושיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספודי מעשיות', מעשה י, מבערגיר זעני.

דערצייילט דער הייליגער רבי ווייטער:

און פאר דעם דהיינו פריר איי דער בחור איז אנוועק איז גינאנגען די קיסר'טע. און האט גירופן איר טאכטער און זי האט צו איר אזוי גיזאגט. מיין טאכטער, זאלסט וויסן אז דעם בערגערס זון ער איז דיין התן. און האט איר דערצייילט נאר די מעשה וואס מיט איר האט זיך גיטאן. און ווי דער בערגער האט זיך מוסר נפש גינען פון מיינעט וועגן. און ער איז מיט מיר גינען אין די זיבן ערטער (דהיינו אין די זיבן אירליי וואסערן) און איך האב אים אלע מאל גישווארין ביי גאט אז נאר מיין גוטן זאל פון אים ניט זיין פארמיטן. און איך האב גינמען די זיבן ערטער צו עדות (דהיינו דעם גרוב און די מקנה און די אלע איבריגע זיבן אירליי וואסערן) גבן היינט. ביסטו זיך נאר מיין גוטן און נאר מיין מזל און מיין גליק. ביסטו בוראי זיין. און זיין זון ער איז דיין התן. און דיין טאטע מהמת זיין גדלות וויל ער אים הרגענען אומזיסט. און איך האב מיר שוין משתדל גינען אים מציל צו זיין. און איך האב גיפועלט אז מזאל אים לאזן. על כן. זאלסטו וויסן אז ער איז דיין התן (דהיינו דעם בערגערס זון) און די זאלסט ניט וועלן קיין שום אנדערין התן אין דער וועלט.

חינוך ווינקל

מסכת יומא דף ט' (חלק ב')

קוקן גוט אויף א צווייטן

מען זעט דא אין די גמרא אז ביי די צווייטע בית המקדש זענען געווען זייער חשוב'ע אידן אבער עס האט גישט געהערשט קיין ליבשאפט צווישן זיך, דארף מען דאס זען צו פאררעכטן, מען דארף זען וואס קען איך טון פאר א צווייטן, וואס קען איך העלפן דעם צווייטן, וואס קען איך קוקן גוט אויף א צווייטן.

בפרט די הויפטן, די וואס טוען מיט אנדערע, דארפן נאך מער אכטונג געבן, ווי די גמרא זאגט דא אז ביי די ערשטע בית המקדש איז געווען ביי די נשיאים 'שבנת חנם'; איך האב געזאגט פאר א בחור: "דו קענסט נאר העלפן אויב דו טרעטסט אויף אנדערע?!" זעדער איינער קען העלפן, און אז זעדער וועט העלפן וועט דער אייבערשטער העלפן עס

וועט זיין דא שיינע זאכן.

ווער גישט קיין שונא? שדראל

מיט'ן אייבערשט'נס הילף וויל קומען דא אויף דעם יום טוב שבועות הבא עלינו לטובה, אויב עס איז מעגליך וויל איך בעטן אלע איינזואוינער מען זאל עפענען די טירן פאר אלע געסט וואס ווילן קומען מיטהאלטן דעם יום טוב אינאיינעם, סתם א שבת ווען איך קום - קען מען גישט צעדריקן א משפחה, מען איז גישט מחויב אריין צו נעמען קיין געסט, מען איז איבער געשטרענגט, אבער אויף שבועות וויל איך בעטן מען זאל אריינגעמען אלע געסט וואס קומען. אויך האב איך היינט געזאגט פאר ... גרו זאיר, נאך אביסל קומט די גאנצע שטאט ארויס צו די בערג, טריי גישט: "גיי צוריק קיין ברוקלין!" "גיי צוריק קיין ברוקלין!" ווער גישט קיין שונא? שדראל.

קיאסק

אויך זיך איז געצט א נייע פלאץ וואו צו

פלאצירן די קיאסק; ווען מען האט אנגעהויבן רעדן פון א שטעטל, האב איך די ערשטע זאך געזאגט פאר ... גרו זאיר איז געווען אז איך וויל א קיאסק, איך וויל אז איין משפחה ווייניגער זאל האבן א טעלעפאון.

אנגליש איז גישט ערגער די ראית אסורות

איך וויל זייער שטארק מען זאל גישט האבן אינדערהיים קיין קאמפיוטער, קיין טעלעפאון, קיין אינטערנעט, און איך וויל מען זאל קענען לעבן, מען זאל האבן וואו צו גיין איינקויפן אנגליש. מענטשן פראגען: "מען מעג איינקויפן אנגליש, עס קומט דאך ארויף בילדער?" דער תשובה אויף דעם איז: אנגליש איז גישט ערגער די ראית אסורות, ווייל ווען דו גייסט אריין אין א גרויסע גוי'אישע געשעפט קומט אויך ארויף די בילדער, נאר אז דו וועסט האבן א אייגענע קאמפיוטער אינדערהיים וועסטו אריינפאלן אין דעם, אבער אז דו וועסט גיין צו א קיאסק וועסטו גישט אריינפאלן אין דעם.

אויף דעם אַרט איז ניט געווען דער סדר אז די שיכין זאלין אהין אַנקומען. ווארין סע איז געווען מדרב. איבער דעם האבן זיי זיך ניט גירעכט דארט אז סע זאל עפעס א שיר אַנקומען אז זיי זאלין זיך אומקערן אהיים. זענען זיי דארט גינאנגען אין דער מדרב זיך זוכן עסין. און זיי זענען צושפרייט געווארן אהין און אהער איטליכער באזונדער.

איז דער בחור גינאנגען אין דער מדרב. און ער איז גינאנגען און גינאנגען ביז ער האט זיך דערווייטערט פון דעם בארטן און ער האט זיך געוואלט אומקערן. און ער האט שוין ניט גיקענט. און וואס ער האט זיך געוואלט אום קערן איז ער אלץ מער דערווייטערט געווארן.

ברודער שטארק זיך און דערהאלט זיך:

דא איז דער רבי מרמז אז יעדעס מאל ווען א מענטש וויל אנהייבן דינען דעם אייבערשטן, שפירט ער כאילו דער אייבערשטער דארף אים נישט, און ווי מער ער וויל ווערן נאנט צום אייבערשטן, אלץ א גרעסערע דערווייטערונג שפירט ער פונעם אייבערשטן, אבער א מענטש טאר נישט ווערן צעבראכן דערפון, נאר ער דארף וויסן אז אזוי גייט עס ביי יעדן, דער אייבערשטער וויל זען צי ער וועט זיך קענען דערהאלטן, און אויב וועט ער זיך דערהאלטן וועט ער זוכה זיין צו אלע גוטע זאכן.

אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"י חלק ב', סימן מה): **"כשאדם נכנס בעבודת השם, אזי הדרב - שמראין לו התרחקות, ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה, ואין מניחין אותו כלל לנכנס לעבודת השם"**, ווען א מענטש וויל ווערן אן ערליכער איד, הייבט ער אן שפירן כאילו מען דארף אים נישט, ער שפירט ווי מען שטופט אים אָוועק פון הימל וכו', וכו', **"ובאמת כל ההתרחקות הוא רק כלו התקרבות"**, אבער דאס איז נאר א וועג ווי אזוי מען וויל דערנענטערן דעם מענטש צום אייבערשטן, מען וויל זען ווי ער שטארקט זיך און ער קומט צוריק צום אייבערשטן, און אויב דער מענטש איז שטארק ביי זיך און ער דערהאלט זיך, דאן וועט ער אלעס אריבער גיין און ער וועט זוכה זיין צו אלע מדרגות וואס זענען נאר פארהאן; ... **"וכל הנזל עבר על כל הצדיקים, פאשר שמענו מפייהם בפרוש"**, און די אלע סארט פלבולים און מחשבות גייט איבער אויף אלע צדיקים, אזוי ווי איך האב דאס געהערט פון זיי אליינס, **"שנדרמה להם שהשם יתברך אין מסתכל ופונה אליהם כללי"**, אין אנהייב זעט זיי אויס ווי דער אייבערשטער קוקט בכלל נישט אויף זיי.

און דער רבי זאגט ווייטער: **"וצריך להיות עקשן גדול בעבודת השם לבלי להניח את מקומו, דהינו מעט מקצת עבודתו שהתחיל - אף אם יעבר עליו מה"**, א מענטש דארף זיין זייער א גרויסער עקשן נישט אפצולאזן זיין עבודת השם - סיי אין תורה סיי אין תפלה, **"וזכר דבר זה היטב, כי תצטרך לזה מאד כשתתחיל קצת בעבודת השם"**, יעדענאך גוט וואס איך זאג דיר - זאגט דער רבי - ווייל ווען דו וועסט אנהייבן דינען דעם אייבערשטן וועסטו דאס דארפן גוט וויסן, **"כי צריך עקשנות גדול מאד מאד להיות חזק ואמץ, לאחזו עצמו לעמד על עמדו, אף אם מפילין אותו, חס ושלום, בכל פעם"**, ווייל מען דארף זיין א גרויסער עקשן נישט אויפצוהערן דינען דעם אייבערשטן ווען מען זעט אז דער יצר הרע ווארפט אראפ אין צבירות חס ושלום, **"כי לפעמים יש שמפילין אחד מעבודת השם, פידוע, אף על פי כן עליו לעשות את שלו, לעשות מה שיוכל בעבודת השם ואל יניח עצמו לפל לגמרי, חס ושלום"**, ווייל אפילו מען שפירט ווי מען האלט אין איין אראפפאלן נאכאמאל און נאכאמאל טאר מען נישט טראכטן פון אפלאזן וכו', נאר מען דארף ווייטער דינען דעם אייבערשטן מיט וואס מען קען נאר, **"כי כל אלו הנפילות והירידות והבלבולים וכיוצא בזה, צריכים בהכרח לעבר בהם קדם שגכנסין בשערי הקדשה"**, ווייל דאס וואס מען פאלט אראפ - דאס גייט אריבער אויף יעדן איינעם פאר מען איז זוכה אריין צו קומען צו די קדושה, **"וגם הצדיקים האמתיים עברו בכל זה"**, און אלע אמת'ע צדיקים זענען דאס אריבער.

ווייל פונקט ווען דער מענטש שטייט שוין פאר די טויערן פון קדושה דעמאלט טוט זיך דער סמ"ך מ"ם פארלייגן אויף אים ער זאל נישט קענען אריינקומען אין די קדושה, און אויף דעם דארף מען גאר אסאך התחזקות זיך צו קענען שטארקן אויף די גרויסע נסיונות, און דער רבי זאגט: **"ישמענו מצדיק אמת'י שאמר"**, האב געהערט פון אן אמת'ן צדיק וואס האט געזאגט, **"שאלו היה אומר לו אחד, יהיה מי שיהיה, בעת שעסק בעבודת השם בתחלתו"**, אז אויב וואלט איך געהאט איינעם וואס זאל מיר זאגן אין מיינע

יונגע יארן ווען איך האב אָנגעהויבן דינען דעם אייבערשטן: **"אחי, חזק ואחז עצמך"**, **"ברודער שטארק זיך און דערהאלט זיך"**, **"הייתי רץ ומזדרז מאד בעבודתו יתברך"**, וואלט איך זוכה געווען צו טון אסאך מער אין עבודת השם; **"כי גם עליו עבר כל הנזל"**, ווייל אויף אים איז אויך אריבער די אלע שווערע ביטערע נסיונות, **"ולא היה שומע שום התחזקות משום אדם"**, און קיינער האט אים נישט געגעבן קיין שום חיזוק ווערטער. [עס איז באוואוסט אז דער רבי האט געמיינט מיט דעם זיך אליינס].

איך האב שוין אזויפיל מאל פרובירט...

יעדער מענטש באקומט הרהורי תשובה, ער האט דאך א הייליגע נשמה, וואס איז א חלק אלוקי ממעל, א חלק פונעם אייבערשטן, ער וויל זיין גוט און ערליך, און תשובה טון אויף זיינע שלעכטע מעשים, דער פראבלעם איז נאר אז דער מענטש טראכט: **"איך וועל שוין נישט זיין אן ערליכער איד, ווייל איך האב שוין אזויפיל מאל פרובירט אָנצוהייבן לערנען און עס איז נישט געגאנגען, איך האב שוין אזויפיל מאל פרובירט אָנצוהייבן דאווענען און עס איז נישט געגאנגען, איך האב שוין אזויפיל מאל פרובירט אָנצוהייבן צו היטן מיינע אויגן און עס איז נישט געגאנגען, איך בין נאכאמאל דורכגעפאלן; פארנוואס זאל איך נאך בכלל פרובירן נאכאמאל? איך זע דאך קלאר אז עבודת השם איז נישט פאר מיר, וויפיל מאל איך געם זיך פאר צו זיין גוט און ערליך אלץ מער פאל איך אראפ רחמנא לצלן"**, דארף דער מענטש וויסן אז עס איז נישט אזוי, די אלע 'נפילות' וואס ער גייט אריבער, זענען נישט קיין 'נפילות', דאס הייסט נישט אראפגעפאלן, נאר דאס זענען ספעציעל געשטעלט פון הימל צו אויספרובירן דעם מענטש צי זען אויב ער וועט זיך קענען נאכדעם שטארקן און נאכאמאל אנהייבן פון פריש, אפילו ער איז אראפגעפאלן איינמאל און נאכאמאל.

איך בין חשוב ביים אייבערשטן?

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (מדרש תנחומא פרשת בראשית, סימן א זען עוד בירושלמי, עבודה זרה, פרק ג, הלכה א): עס איז געווען א מעשה מיט רבי אבהו, **"כשהיה מסתלק מן העולם, הראה לו הקדוש ברוך הוא שלש עשרה נהרי אפרסמון"**, איידער ער איז אָוועק פון די וועלט האט אים דער אייבערשטער געוויזן זיין שכר וואס ער וועט באקומען אין גן עדן, דרייצן טייכן פון אפרסמון. **"התחיל לומר בשעת מיתה לתלמידיו, אשריכם עוסקי התורה"**, האט ער געזאגט פאר זיינע תלמידים: **"וואויל איז ענק אז עטץ לערנט תורה"**. **"אמרו לו: רבנו, מה ראייתך?" האבן זיי אים געפרעגט: "רבי, וואס האסטו געזען?"** **"אמר להם: שלש עשרה נהרי אפרסמון נתן לי הקדוש ברוך הוא בשכר תורתך"**, האט ער געזאגט: **"דרייצן טייכן פון אפרסמון האט מיר דער אייבערשטער געגעבן אלס שכר פון מיין לערנען תורה"**. **"התחיל לומר: 'ואני אמרתי לדיק יגעתי לתוהו והבל כחי כלייתי אכן משפטי את ה' ונפעלתי את אלוקי'"** (ישעיהו מט. ד), האט ער געזאגט: **"איך האב געמיינט איך האב זיך געפלאגט אונזיסט, און יעצט זע איך אז דער אייבערשטער באצאלט מיר פאר מיין לערנען"**.

סתם אזוי ווען מען לערנט די מדרש טראכט מען נאר פון דעם אז א צדיק באקומט א גרויסע שכר אין גן עדן, אבער מהר"א ש זכרונם לברכה האט אונז געלערנט צו טרעפן די התחזקות וואס מען זעט פון דעם. לאמיר אריינטראכטן אין די מעשה; פון וועמען רעדט מען דא? פון דער הייליגער אמו"ר רבי אבהו! **"גאנץ ש"ס איז דאך פיל מיט 'אמר רבי אבהו... אי שווער ווי אזוי קען זיין אז ער האט געמיינט זיין גאנץ לעבן אז ער פלאגט זיך אומזיסט און דער אייבערשטער וועט אים גארנישט באצאלן אלס שכר פון זיין לימוד התורה?"** נאר דא זעט מען אז אפילו אזא גרויסער צדיק ווי רבי אבהו האט אויך געמיינט ער טוט גארנישט אויף מיט זיין לערנען תורה, און דער אייבערשטער דארף נישט זיין לערנען, ער האט געטראכט: **"איך בין חשוב ביים אייבערשטן?"** דער אייבערשטער האט הנאה פון מיין עבודת השם? דערפאר האט ער זיך פארגעשטעלט אז ער וועט גארנישט באקומען קיין שכר אויף זיינע מצות וואס ער האט געטון.

און דאס איז דער נסיון פונעם יצר הרע אז ער מאכט שפירן דעם מענטש כאילו קיינער דארף אים נישט, און זיין עבודת השם וואס ער טוט איז גארנישט ווערד, אבער ביים סוף, איידער דער מענטש גייט אָוועק פון די וועלט, ווייזט מען אים ווי אויף יעדע זאך וואס ער האט געטון גוטס - וועט ער ווערן בלאזינט לעולם הבא, ווייל דער אייבערשטער האט יא הנאה און א נחת רוח פון יעדעמס מצות און מעשים טובים.

ביי ער האט גייערן אז ער קאן זיך שוין ניט אומקערן. איז ער גינאנגען

און גינאנגען. אין דער מדרב. און ער האט גיהאט אין דער האנט א בויגן וואס ער האט זיך מציל גווען א קעניג די חיות רעות פון דער מדרב.

'תפלה' איז אזוי ווי פיינל פונעם בויגן

וואס איז דער בויגן וואס ראטעוועט פון שלעכטע חיות? 'תפלה'! אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן 58) אז 'תפלה' איז אזוי ווי די פיינל פונעם בויגן; ווייל עס איז נישט קיין עצה ווי אזוי צו ווערן געראטעוועט פון שלעכעדיגע חיות נאר דורך תפלה, וואס דאס היט און ראטעוועט דעם מענטש פון אלע שלעכטס.

תפלה איז אזוי שטארק אז דאס קען טוישן די טבע, 'תפלה' איז העכער פון די טבע, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן 81): **"הטבע מחיב כף, ותפלה משנה הטבע"**, תפלה איז משנה די טבע. אז מען בעט אסאך דעם אייבערשטן קען מען פועל'ן אפילו אזעלכע זאכן וואס זענען פארקערט פון די דרך הטבע.

און ווי ער איז גינאנגען. האט ער זיך דארט גיפונען עפעס עסן. און ער איז אזוי גינאנגען און גינאנגען ביז ער איז ארום פון דער מדרב. און ער איז גיקומען צו איין ארט. וואס דארט איז גווען א ליידיק ארט. און עס איז דארט גווען וואסער און ביימער ארום פון פירות. און ער האט גיגעסן פון די פירות און האט גיטרונקען פון דעם וואסער.

און ער האט זיך מיישט גווען אין דער ריעה. אז ער זאל דארט אוועק זיין ווייל ער וועט לעבן. ווארן בלויז איז זיך אים שוין שווער אים צו קערן זיך אין ישוב אריין. און ווער ווייכט צו ער וועט נאך קומען צו אזוי איין ארט. אז ער וועט דאס ארט אוועק לאזן. און וועט פון דאנעם אוועק גיין.

נישט אוועק גיין פון דעם צדיק

זעט מען פון דא זייער א וויכטיגע שכל אין לעבן; ווען א מענטש איז זוכה צו קומען צו א צדיק און דער צדיק שטעלט אים אויף די פיס, ער לערנט אים א וועג אין אלע סארטן מצבים אין לעבן - זאל ער חס ושלום נישט אוועק גיין פון דעם צדיק, אזוי ווי דער בחור זאגט דא, אז ער וויל דא בלייבן, ער וויל נישט אוועקגיין פון דעם פלאץ, ווייל ווער ווייסט צו ער וועט נאך טרעפן אזא גוטע פלאץ ווי ער האט דא געטראפן; אז דו האסט זוכה געווען זיך צו דערוויסן פון די הייליגע עצות און לימודים פונעם רבי'ן, פארנוואס זאלסטו זוכן אוועקצוגיין פון אזא רבי?! וואו וועסטו טרעפן א אנדערע פלאץ וואס וועט דיר זיין בעסער פון דא?!

מיט א הונט (פאפי בלע"ז) אינדערהיים...

וואס איז א ברסלב'ער חסיד? מענטשן האבן אזוי מורא פון דעם ווארט 'ברסלב', ביי מענטשן איז אלעס בארעכטיגט אויסער 'ברסלב'; איין זון איז געווארן א חסיד פון יענעם רבי'ן, איין זון האט אנגעהויבן שניידן די בארד, איין זון וואוינט מיט א הונט (פאפי בלע"ז) אינדערהיים, און איין זון איז מקורב געווארן צום רבי'ן, נאר אויף זיינע ביינער דארף מען זיך נעמען: "ווער מיר נישט קיין ברסלב'ער...!"

אן ערליכער איד אפילו אין יאר 2021 (למספרם)!

וואס איז ברסלב? פארנוואס וויל ער דער רבי? ער וויל סך הכל הערן פונעם רבי'ן אז עס איז דא פאר אים וועג צו זיין אן ערליכער איד, דער רבי איז אים מחזק אז מען קען נאך זיין אן ערליכער איד אפילו אין יאר 2021 (למספרם)! דער רבי זאגט מיר: גיי אביסל התבודדות און בעט דעם אייבערשטן וואס דו דארפט; דער רבי איז מיר מחזק צו לערנען יעדן טאג אביסל גמרא; דער רבי זאגט מיר (ענין שיחות תר"ן סימן 58): דו דארפט נישט פאר גמרא קיין גוטע קאפ, קיין חברותא, קיין מסגרת, קיין חבורה, נאר עפן די גמרא און הייב אן זאגן די הייליגע ווערטער.

איד לערן פאר'ן אייבערשטן

אין די וועלט איז דאס א געשפעט "דו זאגסט גמרא?! אבער ווען עס גייט אריבער עטליכע יאר, געב א קוק ווי אזוי מיין אידישקייט קוקט אויס און ווי אזוי דיין אידישקייט קוקט אויס, ווי אזוי מיין שטוב קוקט אויס און ווי אזוי דיין שטוב קוקט אויס. עס איז דא אלע מיני ליצנות אויפ'ן הייליגן רבי'ן, מענטשן זאגן: מען קען נישט אויסוואקסן קיין זיין אז מען לערנט אויפ'ן סדר דרך הלימוד... איד לערן נישט צו ווערן א רבי'ן, איד לערן פאר'ן

אייבערשטן, דער אייבערשטער וויל מיר זאלן לערנען די הייליגע תורה.

איד האב געהאט דא אין ישיבה תלמידים (וואס איז קען נישט דערמאנען קיין נעמען). ווען זיי זענען אריינגעקומען אין ישיבה האבן זיי געדארפט גרויס רחמי שמים זיי זאלן קענען צוריק קומען פון וואו זיי זענען געבען אריינגעפאלן, אין די ערגסטע זאכן רחמנא לצלן, אבער זיי האבן גענומען דעם רבי'נס דרך הלימוד בתמימות ובפשטיות, זיי האבן אנגעהויבן לערנען אסאך פרקים משניות און אסאך דפים גמרא - האט דאס זיי אויסגעוואשן און אויסגערייניגט, היינט זענען זיי טייערע חשוב'ע אינגעלייט.

דאס איז נאר א מנהג?!

עס איז דא אינגעלייט וואס אלס בחור זענען זיי געווען די מצניגים פון די ישיבה, ממש די גאנצע ישיבה האט גערעש'ט מיט זיי, אבער זיי האבן קיינמאל נישט געהערט פשוט'ע דיבורי אמונה, זייער גאנצע לערנען איז נישט געווען פאר'ן אייבערשטן, זייער גאנצע לערנען איז געווען צו היטן אויף זייער גוטער נאמען, פלוצלינג ווען ער האט חתונה זעט מען ווי ער הייבט אן שניידן די בארד השם ישמרינו, איינער האט אים געזאגט אז א בארד איז נאר א 'מנהג'... און הייסט זיין ווייב איר קלייד זאל זיין קערצער השם ישמרינו, און זי זאל זיך נישט שערן די האר רחמנא לצלן, ווייל איינער האט אים געזאגט אז דאס זענען אויך נאר 'מנהגים'... [און דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן רעדן מיט א מורא'דיגע ברען און פייער]: דאס איז נאר א מנהג?! קוק וואס דער הייליגער תנא רבי שמעון בר יוחאי זאגט (שם כחה) וואס פאקירט ווען א אינגערמאן לאזט זיין ווייב גיין מיט אייגענע האר: **'תנובא לית', א קללה זאל קומען, 'על ההוא בר נש', אויף דעם מענטש, 'דשבק לאנתתיה', וואס לאזט זיין ווייב, 'דתתחזי משערא דרישה לבר', אז איר האר פון קאפ זאל זיך ארויסזען. 'ודא הוא חד מאינון צניעותא דביתה', און דאס איז פון די יסודות פון א אידישע שטוב, אז מען זאל נישט זען די האר פון די פרוי; זאגט ווייטער דער הייליגער זוהר: 'ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר', און א פרוי וואס גייט מיט אויפגעדעקטע האר, 'לאתתקנא ביה', זיך שיינן צו מאכן, 'גרים מסכנותא לכתתא', איז זי גורם אז עס זאל זיין ארעמקייט אין שטוב, 'וגרים לבנהא דלא יתחשבו בדרא', און זי איז גורם אז אירע קינדער וועלן נישט מצליח זיין און זיי וועלן נישט זיין חשוב, 'וגרים מלה אחרא דשריא בכתתא', און זי איז גורם אז דער סמ"ך מ"ם אין די נישט גוטע זאלן זיין אין איר שטוב. 'מאן גרים דא', ווער איז דאס אלעס גורם? 'ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר', די פרוי וואס איר האר זעט זיך ארויס. דאס אלעס קומט ווייל מען האט נישט אויסגעלערנט פאר דעם אינגערמאן דאס חשיבות פון אידישקייט, דאס חשיבות פון פשוטות יהדות, ער האט קיינמאל נישט געהערט דאס גרויסקייט פון די אלע זאכן.**

די גאנצע שטוב צעפאלט רחמנא לצלן

און דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אנגערופן צו איינער פון די תלמידים: דארט וואו דו האסטו געלערנט אלס בחור טאר מען נישט הערן די שיעורים פון רבי'ן, אז דו וועסט פרויבירן צו גיין הפצה אין יענע ישיבה וועט מען דיר ארויסטראגן, "מיר זענען די בעסטע ישיבה, מציון, מציון, מציון... [אין אנהייב ווען איד האב געעפענט די ישיבה בין איד געווען ביי א חתונה פון א חתן וואס האט געלערנט אין יענעם ישיבה, און מען האט מיר געשטימט און כמעט צעבראכן מינע פיס...]. עס איז טאקע אזוי, מען לערנט דארט זייער פלייסיג, אבער דער עיקר איז דאך אריינגלייגן אמונה און תמימות אין די בחורים, א בחור וואס מען רעדט נישט צו אים אסאך דיבורי אמונה אלס בחור, קען ער לערנען און דאווענען, אבער נאך די חתונה טרעפט ער שלעכטע חברים וואס זאגן אים: די בארד איז נאר א 'חסידות', פיאות איז נאר א 'מנהג', מקוה איז נאר א 'איינגעדעניש', נעגל וואסער איז נאר א 'פאנאטישקייט'... און אזוי ווערט די גאנצע שטוב אויס, די גאנצע שטוב צעפאלט רחמנא לצלן. געקסן האט אים נישט געפאסט צו רעדן מיט ברסלב'ער חסידים, ווייל ער איז פיל חשוב'ער פון זיי... און ווי אזוי קוקט ער היינט אויס?! ווי אזוי קוקט אים זיין אידישקייט?! עס איז שוין גארנישט איבער געבליבן פון אים און זיין גאנצע שטוב לא עלינו.

דיינע קינדער וועלן בלייבן אידן!

וואויל איז דעם מענטש וואס גייט נאך דעם וועג וואס צדיקים לערנען, זיי האבן אונז געלערנט די יסודות ווי אזוי צו פירן א שטוב עס זאל ארויסקומען דערפון ערליכע דורות.

ווי אזוי קען מען בויען א שטוב? א מענטש האט נישט קיין כח אכטונג צו געבן אז זיין שטוב זאל זיך פירן אויף די גוטע וועג, נאר די כח פון די הייליגע גמרא, פון די הייליגע משניות - דאס געבט שטארקייט אז מען זאל קענען בלייבן א איד; אז די וועסט יעדן טאג עפענען די גמרא און זאגן די ווערטער פון די הייליגע גמרא, וועסטו בלייבן א איד און זיינע קינדער וועלן בלייבן אידן!

איד בין גרייט צו געבן וויפיל געלט איר ווילט

נעם א חומש און הייב אן מעביר סדרה זיין. זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער. אז מען גייט אויף דעם וועג, דעמאלט קען מען זיין זיכער אז מען וועט ענדיגן יעדע וואך די פראשה. ווען מוהרא"ש איז געקומען דאס ערשטע מאל אין ישיבה האט ער געזאגט פאר די בחורים: "גייט ארויס אינדרויסן און שטעלט אפ סיי וועלכע בחור, און פראגע אים צי ער האט שוין געענדיגט איין ספר פון חמשה חומשי תורה, איד בין גרייט צו געבן וויפיל געלט איר ווילט אז איר טרעפט איינעם", ווייל אז מען לערנט נאר פאר די אייגענע כבוד, מענטשן זאלן וויסן פון מיר וכו', דעמאלט איז מען נישט מעביר סדרה, מען דינט נישט דעם אייבערשטן, מען דינט זיך...

איבער דעם האט ער געוואלט דארט אוועק זיצן. און ער זאל דארט איבער לעבן די וועלט. ווארן סע איז אים דארט גוט גיווען. ווארן ער האט זיך גיהאט די פירות צו עסן. און וואכער צו טרינקען. און אמאל פלעגט ער זיך ארויס גיין און פלעגט זיך שיקן מיט זיין בויגן א האז אדער א הערש האט ער גיהאט פלייש צו עסן. און ער פלעגט זיך דארט האפן פיש ווארן דארט איז גיווען זייער גוטע פיש אין דעם וואכער. איז אים גיפעלן אז ער זאל דארט איבער לעבן זיינע יארן.

חמשה עשר באב

היינט איז א גרויסער טאג, אינעם היינטיגן טאג קען מען פועל'ן ישועות, ווייל עס איז 'חמשה עשר באב', וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן אויף דעם טאג (תענית כו): "לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים", עס איז נישט געווען אזעלכע שיינע טעג ביי אידן ווי יום כיפור' און 'חמשה עשר באב'.

היינט איז א גוטע צייט זיך באגייען מיט א פרישע התחלה צו לערנען די הייליגע תורה. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שם לא): "מפאן ואילך דמוסיף יו סוף", דער וואס נעמט זיך פאר פרישע קבלות טובות פון חמשה עשר באב - וועט לעבן לאנג.

מוסיף זיין מיט לערנען

וואס זאל מען מוסיף זיין? די בחורים זענען מוסיף מיט'ן לערנען; מען ענדיגט יעדן טאג 'מסכת תענית' - פערציג טעג אין איין צי, פון חמשה עשר באב ביז ראש השנה הבה עלינו לטובה, אלע טוען די סגולה פון מוהרא"ש בתמימות ובפשיטות.

געווען איז דאס זומער שנת תשע"א, מיר זענען געווען אין קעמפ "מחנה תפארת התורה ברסלב" - עלעגווייל ניו יארק, די דריטע יאר פון ווען מיר האבן געעפענט די ישיבה. דעמאלט איז נישט געווען קיין איין חתן אין ישיבה, ווייל מען האט זייער מבזה געווען די ישיבה, און מען האט ארויסגעלאזט א שלעכטע נאמען אויף מיר און אויף די ישיבה וכו', וואס דאס האט געברענגט אז מענטשן האבן מורא געהאט צו נעמען א בחור פון ישיבה פאר אן איידעם. יעדעס מאל מען האט אנגעטראגן א שידוך פאר איינעם, און יעדער האט געהערט אז דער בחור לערנט אין ברסלב, האט יעדער גלייך אראפגעהאקט דעם טעלעפאן.

איד האב דעמאלט געשריבן ברייוון פאר מוהרא"ש זכרונם לברכה אז די בחורים וויינען צו מיר, זיי ווילן חתונה האבן וכו', און מוהרא"ש האט מיר געשריבן אז ער גייט קומען חמשה עשר באב אין קעמפ מאכן א סעודה, און ער גייט ברענגען שידוכים. אזוי איז געווען, מוהרא"ש איז געקומען אין קעמפ, און מען האט געמאכט א סעודה לכבוד חמשה עשר באב, ביי די דרישה האט מוהרא"ש געזאגט אזוי: "איד זאג צו פאר אלע בחורים וואס זענען זיבעצן יאר און העכער, יעדער בחור וואס וועט יעדן טאג לערנען גאנץ מסכת תענית - פון חמשה עשר באב ביז ראש השנה, זאג איד צו אז ער וועט טרעפן זיין שידוך גלייך נאך ראש השנה"; כאשר אמר פן היה,

עס האט זיך גלייך אנגעפאנגען שידוכים איינס נאכן צווייטן, און אלע זענען חתנים געווארן און חתונה געהאט; אזוי טוען די בחורים יעדעס יאר, מען פאלגט א צדיק, מען טוט די סגולה און מען זעט גרויסע ניסים.

דו זאג זען שורות גמרא

דעמאלט איז געווען א בחור האט געזאגט זייער שטייט עברי, אים האט געדויערט צו זאגן דעם 'תיקון הכללי' נאכ'ן דאווענען א דריי פערטל שעה; אלע בחורים פלעגן עס זאגן גלייך נאכן דאווענען, אזוי ווי מוהרא"ש האט איינגעפירט אין היכל הקודש, אז מען זאגט דעם 'תיקון הכללי' מיט די תפילין נאכ'ן דאווענען, אבער פאר דעם בחור פלעגט עס געדויערן זייער לאנג, פלעגט ער קודם ארויסגיין עסן פרישטאג און נאכדעם צוריק קומען עס זאגן, איז ער מיר געקומען פראגען וואס זאל ער טון, ער קען נישט ענדיגן יעדן טאג גאנץ מסכת תענית, וועט ער נישט קענען טרעפן א שידוך? האב איד אים געזאגט: "דו זאג יעדן טאג זען שורות גמרא פון מסכת תענית", דער בחור האט אזוי געטון, במשך די גאנצע פערציג טעג האט ער געענדיגט איין מאל מסכת תענית און האט אויך ברוך השם געטראפן א שידוך און חתונה געהאט.

מוסיף זיין מיט תהלים

אבער אז דו קענסט נישט זאגן מסכת תענית, אדער א אינגערמאן וואס האט שוין חתונה געהאט און אזוי אויך פרויען וואס ביי זיי איז נישט שייך קיין לימוד התורה, וואס זאלן זיי מוסיף זיין? מיט'ן זאגן תהלים! אז מען קען זאגן יעדן טאג דעם 'יום תהלים' - איז גאר גוט, אבער אויב מען קען נישט זאגן דעם גאנצן 'יום תהלים' - זאגט מען וויפיל מען קומט אן.

וותרן אין שטוב

א אינגערמאן דערציילט מיר, ער איז געווען ביים שיעור ווען מוהרא"ש האט געזאגט פאר די בחורים די סגולה פון מסכת תענית, איז ער צוגעגאנגען פראגען מוהרא"ש אויב ער וועט זאגן פערציג טעג מסכת תענית צי ער וועט האבן א בעסערע שלום בית? האט אים מוהרא"ש געזאגט מיט א שמייכל: "מענדל מענדל, א אינגערמאן וואס וויל האבן א גוטע שלום בית דארף זיין א וותרן אין שטוב".

א שמאטע

דאס מיינט מען נישט צו זאגן אז דער מאן דארף ווערן א שמאטע פאר זיין ווייב, די פרוי זאל אויסגיין דאס איז דער מאן איז אין היכל הקודש, ווי דער רבי איז אונז מחזק צו מכבד זיין די ווייב - קען זי שוין טשעפען און דערנדיערן דעם מאן, פארשטייט זיך אז א פרוי קען נישט רעדן צו איר מאן אזוי ווי מען רעדט צו א הונט... אז זי רעדט נישט שוין, זאגט מען איר שיינערהייט: "פארוואס רעדסטו צו מיר אזוי נישט שוין, דאס טוט מיר וויי". דער עיקר וואס מען דארף זען אין שלום בית איז רעדן שוין איינער צום צווייטן, זיך נישט וויי טון אדער טשעפען איינער דעם צווייטן.

אומאן - ראש השנה

געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר גרייטן זיך שוין צו פאר'ן צום הייליגן רבי'נס ראש השנה; פאר'נאר האבן מיר נישט זוכה געווען צו זיין אין אומאן, מען האט פארשפארט די גרעניץ צוליב קארנאע, מיר בעטן און מיר האפן צום אייבערשטן אז די יאר וועלן מיר יא זוכה זיין צו זיין אין אומאן ביים רבי'ן, מען דארף נאך אסאך תפילות אז מיר זאלן קענען דארט זיין אויף ראש השנה.

דאס וואס מענטשן פאר'ן שוין יעדעס קיין אומאן אלס מורא אפער וועט מען פארשפארן די גרעניץ; איד האב שוין עטליכע מאל געזאגט, אז איד בין זיכער אז מוהרא"ש וואלט נישט געפארן אזוי פרי, דער רבי האט נישט געהייסן וואוינען אין אומאן, דער רבי האט געהייסן מיר זאלן קומען קיין אומאן אויף ראש השנה, נישט פאר עטליכע חדשים אין יאר. איינער וואס פארט יעדעס ווערט נישט מיין מתנגד, ווער עס וויל שוין פארן קען פארן, אבער איד זאג וואס מוהרא"ש וואלט געזאגט דערויף.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו זיין ראש השנה אין אומאן, און אז מיר וועלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.